

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

1 Januari | Christus, Eén met de Vader

“Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuel; hetwelk is, overgezet zijnde, God met ons.” Mattheüs 1: 23

De “verlichting der kennis der heerlijkheid Gods” wordt gezien “in het aangezicht van Jezus Christus.” (2 Korinthe: 4:6). Van vòòr alle eeuwigheid is de Heere Jezus Christus, Eén met de Vader. “Die het Beeld Gods is” (2 Korinthe 4:4), het beeld van Zijn grootheid en majesteit, “het Afschijnsel Zijner heerlijkheid” (Hebreeën 1:3). Om deze heerlijkheid te laten zien is Hij naar deze wereld gekomen. Hij kwam naar deze door zonde verduisterde wereld, om het licht van Gods liefde te openbaren – om “God met ons” (Mattheüs 1:23) te zijn.

Daarom is over Hem geprofeteerd: “en Zijn Naam IMMANUËL heten.” (Jesaja 7:14).

Door onder ons te komen wonen, heeft Jezus God geopenbaard, zowel aan de mensen als aan de engelen. Hij was het Woord van God – de gedachten van God werden verstaanbaar. In Zijn gebed voor Zijn discipelen zegt Hij: “Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt”(Johannes 17:26) – “barmhartig en genadig, lankmoedig, en groot van weldadigheid en waarheid”(Exodus 34:6) - “opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.” (Johannes 17:26)

Maar deze openbaring is niet alleen aan Zijn op aarde geboren kinderen gegeven. Onze kleine aarde vormt het leerboek voor het universum. Gods wonderlijke doel van genade, het geheimenis van verlossende liefde, vormt het onderwerp waarin “engelen begerig zijn in te zien” (1 Petrus 1:12), en het zal hun studie zijn door de eindeloze eeuwen heen. Zowel de verlostes als de niet gevallen wezens zullen hun kennis en hun liederen ontleen aan het kruis van Christus. Men zal zien, dat de heerlijkheid, die glanst op het gezicht van Jezus, de heerlijkheid van zelfopofferende liefde is. In het licht van Golgotha zal men inzien, dat de wet van de liefde die zichzelf verloochent, de wet ten leven voor hemel en aarde is; dat de liefde die zichzelf niet zoekt (1 Korinthe 13:5) ontspringt in het hart van God; en dat deze Ene, Die zachtmoedig en nederig is, het karakter ten toon spreidt van Hem,

Die een voor alle mensen ontoegankelijk licht bewoont . . .

In Jezus aanschouwen wij God. Als wij Jezus zien, dan ontdekken we dat de heerlijkheid van God ons geschonken wordt. Jezus zegt: “dat Ik van Mijzelven niets doe”, “Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef door den Vader.”. “Doch Ik zoek Mijn eer niet”; “maar Die de eer zoekt Desgenen Die Hem gezonden heeft.” (Johannes 8: 28; 6: 57; 8: 50; 7: 18)

In deze woorden wordt het grote beginsel ontvouwd, dat de wet ten leven is voor het gehele universum. Christus heeft alle dingen van God ontvangen, maar Hij nam om te geven. En zo vloeit in de hemelse voorhoven, in Zijn bediening aan alle geschapen wezens - via de geliefde Zoon, het leven van de Vader uit naar allen. Via de Zoon vloeit het ook weer terug naar de grote Bron van alles, vol lofprijzing en vreugdevolle dienst aan God, als een eb en vloed van liefde. En zo is, door Christus, de kringloop van weldaden rond, doordat Hij het karakter van de grote Gever voorstelt, de wet ten leven. – De Wens der Eeuwen, DA p. 19-21.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

2 Januari | Een Leraar door God gezonden

“Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, ... Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, [en] opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. Galaten 4: 4, 5.

Ten tijde van de eerste komst van Christus had duisternis de aarde bedekt, en dikke duisternis de mensen. De Waarheid zag uit de hemel neer en kon nergens de weerspiegeling van haar beeld ontwaren. Over de godsdienstige wereld heen had zich een geestelijke duisternis genesteld. En deze duisternis was bijna wereldwijd en volledig . . .

Uit alles op aarde bleek de dringende behoefte aan een door God gezonden Leraar - een Leraar waarin Goddelijkheid en menselijkheid verenigd zouden zijn. Het was essentieel dat Christus in menselijke gedaante zou verschijnen, en aan het hoofd van het menselijk geslacht zou staan, om gevallen mensen weer op te richten. Alleen zo kon God aan de wereld geopenbaard worden.

Christus legde vrijwillig Zijn koninklijke gewaad en Zijn koninklijke kroon af, en kwam naar deze aarde om aan de mensen te laten zien, wat zij in samenwerking met God kunnen zijn. Hij kwam om licht te brengen in de duisternis, om de duisternis te verdrijven door het schijnsel van Zijn aanwezigheid . . .

Tijdens hun beraad besloten de Vader en de Zoon, dat Christus als baby op de wereld zou komen, en het leven van een mens moest leiden van kinds af aan tot volwassen man. Hij moest de verzoeken doormaken die zij moesten doorstaan. Tegelijkertijd moest Hij een zondeloos leven leiden, zodat de mensen in Hem een Voorbeeld konden zien van wat zij zouden kunnen worden, en zodat Hij uit ervaring zou weten, hoe Hij hen in hun worsteling met de zonde zou kunnen helpen. Hij werd verzocht zoals mensen worden verzocht, verleid zoals mensen worden verleid. Het leven dat Hij hier op aarde leefde, kunnen mensen ook leven, door Zijn macht en onder Zijn leiding . . .

Aartsvaders en profeten hebben de komst van een voortreffelijk Leraar voorzien, Wiens woorden met onoverwinnelijke macht en gezag zou zijn bekleed. Hij zou armen het Evangelie verkondigen, en het aangename jaar van de Heer uitroepen. Hij moest het oordeel op aarde vestigen; de eilanden moesten op Zijn wet wachten; de heidenen zouden tot Zijn licht komen, en koningen tot de glans van Zijn opstanding. Hij is *“de Engel des verbonds”* en *“de Zon der gerechtigheid.”* (Maleachi 3:1; 4:2) . . .

En *“wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden.”* (Galaten): . . . De hemelse Leraar is gekomen. Wie was Hij? Niemand minder dan de eigen Zoon van God. Hij verscheen als God, en tegelijkertijd als de Oudere Broeder van de mens.
– Signs of the Times, 17 mei 1905.

Naar wat Hij leerde, leefde Hij. . . . Hij was, wat Hij leerde. Zijn woorden waren de uitdrukking, niet alleen van Zijn eigen levenservaring, maar van Zijn eigen karakter. Hij onderwees niet alleen de Waarheid, maar Hij was de Waarheid. Dit gaf kracht aan Zijn onderricht - Education, blz. 78, 79

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

3 Januari | Christus offerde Zichzelf voor ons

“Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.” Hebreeën 2: 9

De Heer schiep de mens rein en heilig. Maar satan leidde hem op een dwaalspoor, waardoor zijn beginselen ontaardden en zijn geest verdorven werd, zodat zijn gedachten het verkeerde spoor gingen volgen. Het was zijn bedoeling de wereld volkomen verdorven te maken.

Christus zag in welk vreselijk gevaar de mens verkeerde, en Hij besloot om hem te redden door Zichzelf te offeren. Om Zijn liefdevol doel voor de gevallen mens te bereiken, werd Hij heen van ons gebeente en vlees van ons vlees. *“Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel; En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al [hun] leven, der dienstbaarheid onderworpen waren.”* (Hebreeën 2: 14-15) . . .

“Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hoge priester zou zijn, in de dingen, die bij God [te doen waren], om de zonden des volks te verzoenen. 18 Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.” (vs. 17-18) . . .

Door de werking van de Heilige Geest moest een nieuw grondbeginsel van verstandelijke en geestelijke kracht gegeven worden aan de mens, die, door verbinding met het Goddelijke, één met God zou worden. Christus, de Heiland en Hersteller, zou het denken van de mens heiligen en reinigen, zodat die de kracht zouden hebben om het denken van anderen op Hem te richten. Het is Zijn doel, de mens edel en waardig te maken, door de verheffende, heiligende kracht van de Waarheid. Hij verlangt dat Zijn kinderen Zijn karakter openbaren, Zijn invloed uitoefenen, zodat het denken van anderen in harmonie met Zijn denken gebracht worden. . . .

Christus had Zich vanwege onze schuld ver van ons kunnen terugtrekken. Maar in plaats van Zich verder van ons te verwijderen, kwam Hij onder ons wonen, vervuld met alle volheid Godheid, om Eén met ons te zijn, opdat wij door Zijn genade de volmaaktheid zouden bereiken. Door een schandelijke dood vol lijden betaalde Hij onze Losprijs. Vanuit de hoogste waardigheid kwam Hij, Zijn Goddelijkheid bekleed met menselijkheid. Hij daalde stap voor stap af tot de diepste diepten van de vernedering. Op geen enkele manier is de diepte van Zijn liefde te peilen. . . .

Ik verwonder mij, dat belijdende Christenen de Goddelijke hulpbronnen niet aangrijpen, dat zij het kruis niet duidelijker zien als het middel tot genade en vergeving, als het middel om het trotse, zelfzuchtige hart van de mens in direct contact met de Heilige Geest te brengen, zodat de rijkdom van Christus in hun denken mag worden uitgestort, en de menselijke tussenpersoon met de gaven van de Geest wordt versierd, zodat Christus wordt aanbevolen aan hen die Hem niet kennen. — Signs of the Times, 24 september 1902.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

4 Januari | Christus voorziet ons van levend water

“En op den laatsten dag, [zijnde] de grote [dag] van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.” Johannes 7: 37-38

De priester . . . verrichtte het ritueel dat herinnerde aan het slaan op de rots in de woestijn. Die rots was een symbool van Hem Die door Zijn dood zou bewerkstelligen, dat de levende stroom van verlossing naar alle dorstigen zou vloeien. De woorden van Christus waren het levend water. Daar, in aanwezigheid van de verzamelde menigte, stelde Hij Zich apart om geslagen te worden, opdat het water des levens naar de wereld zou stromen. Door

Christus te slaan dacht satan de Levensvorst te vernietigen; maar uit de geslagen Rots stroomde levend water. Terwijl Jezus zo tot de mensen sprak, werd hun hart bevangen door een vreemd soort ontzag, en velen waren bereid om samen met de Samaritaanse vrouw uit te roepen: “Heere, geef mij dat water, opdat mij niet dorste.” (Johannes 4: 15)

Jezus kende de verlangens van onze ziel. Praal, rijkdom en eer kunnen ons hart niet bevredigen. “Zo iemand dorst, die kome tot Mij” Rijken en armen, hooggeplaatsten en mensen van lage komaf: ze zijn even welkom. Hij belooft de belaste geest te ontlasten, de treurende te troosten, en de moedeloze hoop te geven. Velen van degenen die Jezus hoorden, treurden over vervlogen hoop, velen koesterden een stil verdriet, velen zochten hun rusteloos verlangen te bevredigen met de dingen van deze wereld en met de lof van mensen; maar toen zij dat alles hadden bijeenvergaaard, ontdekten zij, dat al hun gezwoeg in gebroken waterbakken terecht was gekomen, waaruit zij hun dorst niet konden lessen. Ze stonden daar, temidden van de glans van dit vreugdevolle toneel, ontevreden en verdrietig. Die plotselinge roep: □Indien iemand dorst heeft□, haalde hen uit hun sombere overpeinzingen, en terwijl ze naar de woorden luisterden die daarop volgden, werd hun geest verlicht met nieuwe hoop.

De Heilige Geest hield hun dit beeld voor, totdat zij hierin het aanbod zagen van de onschatbare gave van hun verlossing.

De roep van Christus tot de dorstige zielen klinkt nog steeds, en Hij spreekt ons met nog groter kracht aan dan degenen die deze roep in de tempel, op de laatste dag van het feest, hoorden. De bron staat voor iedereen open. Zij die vermoeid en belast zijn krijgen de verfrissende stroom van het eeuwige leven aangeboden. Jezus roept nog steeds: “Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” “En die dorst heeft, kome, en die wil, neme het water des levens om niet.” (Openbaring 22: 17) “Zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.” Johannes 4: 14 -

De Wens der eeuwen, blz. 375, 376

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

5 Januari | Het medelijden van Christus kende geen grenzen

“Opdat vervuld zou worden, dat gesproken was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden [op Zich] genomen, en onze [ziekten] gedragen.” Mattheüs 8: 17

Onze Heer Jezus Christus kwam op deze wereld, onvermoeibaar dienend ten behoeve van de nood van de mens. *“Hij heeft onze krankheden [op Zich] genomen en onze [ziekten] gedragen”*, zodat Hij in alle noden van de mensheid kon voorzien. Hij kwam om de last van ziekte, ellende en zonde weg te nemen. Zijn zending was, de mens volledig te herstellen; Hij kwam om hen gezondheid, vrede en een volmaakt karakter te geven.

De omstandigheden en noden van degenen die om hulp smeekten, waren verschillend, toch ging niemand die tot Hem kwam weg, zonder door Hem geholpen te zijn. Er vloeyde uit Hem een stroom van genezende kracht, en de mensen werden genezen naar lichaam, geest en ziel.

Het werk van de Heiland was niet beperkt tot een bepaalde tijd of plaats. Zijn medelijden kende geen grenzen. Hij genas en onderwees op zo'n grote schaal, dat er in heel Palestina geen gebouw groot genoeg was om de menigte, die om Hem samendrong, te bevatten. Op de groene berghellingen van Galilea, langs de hoofdwegen, aan de oevers van het meer, in de synagogen, overal waar zieken bij Hem gebracht konden worden, daar was Zijn ziekenhuis te vinden. In iedere stad, iedere plaats en in elk dorp waar Hij doorheen trok, legde Hij lijdende mensen de handen op en genas hen. Overal waar harten bereid waren Zijn boodschap aan te nemen, troostte Hij hen door hen te verzekeren, dat de Vader hen liefhad. De hele dag verrichtte Hij Zijn dienst aan degenen die tot Hem kwamen. En 's avonds gaf Hij zijn aandacht aan hen, die overdag voor een karig loon moesten zwoegen om hun gezin te onderhouden.

Jezus droeg de ontzagwekkend zware verantwoordelijkheid voor de verlossing van de mens. Hij wist, dat alles verloren zou zijn, tenzij er een beslissende verandering zou komen in de beginselen en de doeleinden van de mens. Deze last rustte op Zijn ziel, en niemand kon inschatten hoe zwaar die last was. Gedurende Zijn kindertijd, Zijn jeugd, en Zijn volwassen leven ging Hij Zijn weg alleen.

Dagelijks moest Hij beproevingen en verleidingen het hoofd bieden, dag aan dag kwam Hij met kwaad in aanraking, en Hij was er getuige van, hoeveel macht die had over degenen die Hij probeerde te zegenen en te redden. Toch kwam Hij niet ten val, en Hij raakte ook niet ontmoedigd. . . .

Hij was altijd geduldig en opgewekt, en de lijdende mensen verwelkomden Hem als Boodschapper van leven en vreugde. Hij zag de noden van mannen en vrouwen, kinderen en jongeren, en Hij deed aan iedereen de uitnodiging: “Kom tot Mij.” . . .

Trekkend door plaatsen en steden was Hij als een levenbrengende stroom, die leven en vreugde om Zich verspreidde. – Gospel Workers, blz. 41-43

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

6 Januari | Veranderd naar Zijn beeld

“En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des Heeren [als] in een spiegel aanschouwende, worden [naar] hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.” 2 Korinthe 3:18

Met zonde beladen, worstelende zielen, Jezus is in Zijn verheerlijkte menselijke gedaante naar de hemel opgevaren, om voor ons te bidden. *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, [doch] zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade.”* (Hebreeën 4: 15-16)

Wij moeten voortdurend naar Jezus zien, de Leidsman en Voleinder van ons geloof; want door naar Hem te zien zullen wij naar Zijn beeld veranderd worden, ons karakter zal zoals het Zijne worden gemaakt. Wij moeten ons verheugen dat het hele oordeel aan de Zoon is gegeven, omdat Hij, door mens te worden, alle moeilijkheden waarmee mensen te strijden hebben, heeft leren kennen.

Geheiligd worden betekent: deelgenoot worden van de Goddelijke natuur, de geest en het denken van Jezus leren begrijpen, voortdurend lerend in de school van Christus: *“En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des Heeren [als] in een spiegel aanschouwende, worden [naar] hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”* 2 Korinthe 3:18 Het is voor niemand van ons mogelijk, om uit eigen kracht of door eigen inspanningen deze verandering in onszelf te bewerkstelligen. Het is de Heilige Geest, de Trooster, waarvan Jezus zei, dat Hij Die in de wereld zenden zou, Die ons karakter verandert naar het beeld van Christus; en wanneer dit is volbracht, dan weerspiegelen wij, als in een spiegel, de heerlijkheid van de Heer. Dat wil zeggen: het karakter van degene die zo Christus aanschouwt, zozeer op Zijn karakter lijkt, dat iemand die naar hem kijkt, het Eigen karakter van Christus als door een spiegel ziet schijnen.

Onmerkbaar voor onszelf, worden wij van dag tot dag veranderd van onze wegen en onze wil, naar de wegen en de wil van Christus, naar de liefelijkheid van Zijn karakter. Zo groeien we op in Christus, en gaan onbewust Zijn beeld weerspiegelen.

Belijdende Christenen blijven over het algemeen te dicht bij de laagvlakten van deze aarde. Hun ogen zijn geoefend om alleen gewone dingen te zien, en hun gedachten houden zich bezig met de dingen die voor ogen zijn. Hun godsdienstige ervaring is vaak oppervlakkig en onbevredigend, en hun woorden zijn luchtig en waardeloos. Hoe kunnen zulke mensen het beeld van Christus weerspiegelen? Hoe kunnen zij de heldere stralen van de Zon van de Gerechtigheid laten schijnen in alle donkere hoeken van deze aarde? Christen zijn betekent: als Christus zijn. . . .

[Henoch] stond steeds onder de invloed van Jezus. Hij weerspiegelde het karakter van Christus, vertoonde dezelfde begaafdheid in goedheid, genade, teder medelijden, sympathie, geduld, zachtmoedigheid, nederigheid en liefde. Zijn dagelijkse verbondenheid met Christus veranderde hem naar het beeld van Hem met wie hij zo innig was verbonden. –

Review and Herald, 5 december 1912.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

7 Januari | Christus inspireert zielen, op God te vertrouwen

“Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint: [namelijk] ons geloof.” I Johannes 5: 4

Welk geloof overwint de wereld? Dat geloof, dat Christus tot onze persoonlijke Heiland maakt – het is dat geloof, dat erkent dat u hulpeloos bent, uw totale onbekwaamheid om uzelf te redden, en zich vastklampt aan de Helper Die machtig is om te verlossen, als uw enige hoop. Het is geloof, dat niet ontmoedigd raakt, dat de stem van Christus hoort zeggen: “hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Johannes 16: 33), Mijn Goddelijke kracht is de uwe. Het is het geloof, dat Hem hoort zeggen: *“En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot aan de voleinding der wereld.”* (Mattheüs 28: 20)

De reden waarom gemeenten zwak en ziekelijk zijn en op het punt staan te sterven is, dat de vijand ontmoedigende invloed uitoefent, en daarmee bevende zielen opzadelt. Hij heeft geprobeerd om hun blik van Jezus af te trekken als de Trooster, Degene die berispt, waarschuwt, die hen vermaant en zegt: *“Dit is de weg, wandelt in denzelven.”* (Jesaja 30: 21) Christus heeft alle macht in hemel en op aarde, en Hij kan hen die wankelen kracht geven, en hen die dwalen op het rechte pad brengen. Hij kan ons inspireren met vertrouwen, met hoop op God; en vertrouwen op God leidt altijd tot het onderling wekken van hoop.

Iedere ziel moet zich realiseren, dat Christus zijn persoonlijke Verlosser is; dan worden liefde, ijver en standvastigheid zichtbaar in het leven van een Christen. Hoe helder en overtuigend de waarheid ook is, zij zal er niet in slagen de ziel te heiligen, er niet in slagen om de ziel in haar strijd te versterken en kracht te geven, tenzij die ziel in voortdurend contact wordt gebracht met het leven. Satan heeft zijn grootste succes behaald door zichzelf tussen de ziel en de Heiland te plaatsen.

Christus mag nooit uit onze gedachten zijn. De engel zei over Hem: “en gij zult Zijn Naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.” (Mattheüs 1: 21)

Jezus, dierbare Heiland! Zekerheid, hulp, geborgenheid en vrede zijn allemaal in Hem te vinden! Hij verdrijft al onze twijfel, Hij is onze meest betrouwbare hoop. Hoe kostbaar is de gedachte, dat wij inderdaad deel mogen hebben aan de Goddelijke natuur, en dat we mogen overwinnen zoals Christus overwonnen heeft! Jezus is de vervulling van onze verwachting. Hij is de melodie van onze liederen, de schaduw van een grote rots in een dor landschap. Hij is levend water voor de dorstige ziel. Hij is onze toevlucht in de storm. Hij is onze gerechtigheid, onze heiliging, onze verlossing. Wanneer Christus onze persoonlijke Verlosser is, dan zullen we de lofprijzing laten horen voor Hem Die ons uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. . . .

Christus stierf, omdat de wet is overtreden, opdat de schuldige mens bevrijd zou worden van de straf op zijn enorme schuld. Maar de geschiedenis heeft aangetoond, dat het makkelijker is de wereld te vernietigen dan haar te hervormen; want mensen kruisigden de Heer der Heerlijkheid, Die kwam om hemel en aarde te verenigen, en de mens met God – Review and Herald, 26 augustus 1890.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

8 Januari | Door het oog van het geloof is Christus altijd aanwezig

“Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.” Johannes 16: 7

Christus zei: *“Het is u nut, dat Ik wegga.”* Dan zou niemand meer een voorkeurspositie hebben vanwege de plaats waar hij is, of vanwege persoonlijk contact met Christus. De Heiland zou geestelijk voor ieder even toegankelijk zijn, en in die zin zou Hij ons dichter nabij zijn dan wanneer Hij niet naar de hoge zou zijn opgevaren. Nu kan iedereen gelijke gunst ontvangen door op Hem te zien en Zijn karakter te weerspiegelen. Het oog van het geloof ziet Hem altijd als aanwezig: in al Zijn goedheid, genade, geduld, hoffelijkheid en liefde, die hemelse en Goddelijke eigenschappen. En in hoeverre wij op Hem zien, worden we naar Zijn beeld veranderd.

Christus komt spoedig op de wolken des hemels, en wij moeten voorbereid zijn om Hem te ontmoeten, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks. Wij moeten nu de uitnodiging van Christus aannemen. Hij zegt: *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.”* (Mattheüs 11:28) De woorden van Christus tot Nicodemus zijn voor ons van praktische betekenis: *“Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet in gaan. Hetgeen uit het vlees geboren is, [dat] is vlees; en hetgeen uit de Geest geboren is, [dat] is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar weet niet, van waar hij komt, en waarheen hij gaat; also is een iegelijk, die uit de Geest geboren is.”* (Johannes 3:5-8)

Wij moeten de kracht van God tot bekering op ons hart hebben. Wij moeten het leven van Christus bestuderen, en dat Goddelijke Voorbeeld navolgen. Wij moeten stilstaan bij de volmaaktheid van Zijn karakter, en naar Zijn beeld veranderd worden. Niemand zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, tenzij zijn wil krijgsgevangen gemaakt is onder de wil van Christus.

De hemel is vrij van elke zonde, vrij van alle bezoedeling en onreinheid; en als wij in die atmosfeer willen leven, als wij de heerlijkheid van Christus willen aanschouwen, dan moeten wij zuiver van hart zijn en volmaakt van karakter door Zijn genade en Zijn gerechtigheid. Wij moeten ons niet inlaten met plezier en amusement, maar we moeten ons geschikt maken voor de heerlijke woningen die Christus voor ons is gaan bereiden. Als wij trouw zijn, anderen trachten te zegenen, geduldig in het weldoen, dan zal Christus ons bij Zijn komst kronen met heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid. – Review and Herald, 5 december 1912.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

9 Januari | Christus overbrugde de kloof die door de zonde ontstaan is

“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe.” Johannes 3:

16

Zonde is ontstaan door zelfzucht. Lucifer, de overdekkende cherub, verlangde ernaar, de eerste in de hemel te zijn. Hij probeerde controle te krijgen over hemelse wezens, om ze van hun Schepper weg te trekken, en hun eer te bewijzen aan zichzelf. Daarom gaf hij een verkeerd beeld van God, door Hem het verlangen naar zelfverheerlijking toe te schrijven. Hij probeerde de liefhebbende Schepper met zijn eigen slechte karaktertrekken te bekleden. Zo misleidde hij engelen. En zo misleidde hij mensen. Hij bracht hen ertoe, aan het woord van God te twijfelen, en Zijn goedheid te wantrouwen. Omdat God een rechtvaardig God is en vol geweldige majesteit, bracht satan hen ertoe, God te zien als streng en niet vergevingsgezind. Zo trok hij de mensen mee in zijn opstand tegen God, en daalde de nacht van ellende neer over de wereld.

De aarde was duister vanwege de verkeerde opvattingen over God. Om die sombere schaduwen te verdrijven, en om de wereld tot God terug te brengen, moest de misleidende macht van satan verbroken worden. Dit kon niet met geweld worden gedaan. Het uitoefenen van geweld is in strijd met de grondbeginselen van hoe God regeert; Hij verlangt, dat men Hem alleen uit liefde dient; en liefde kan men niet dwingen; die kan men niet met geweld of door macht winnen. Alleen door liefde kan liefde worden opgewekt. God kennen is Hem liefhebben; Zijn karakter moet tegenover het karakter van satan gesteld worden. Slechts één Persoon in het hele heelal kon deze taak vervullen. Alleen Hij Die de hoogte en diepte van de liefde van God kende, kon die liefde bekend maken. In de donkere nacht waarin de wereld verkeerde moeste de Zon van de Gerechtigheid opgaan *“en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen.”* (Maleachi 4: 2)

Het plan voor onze verlossing is niet achteraf bedacht, niet een plan dat pas na de val van Adam is ontworpen. Het was een *“openbaring der verborgenheid, die [van] de tijden der eeuwen verzwegen is geweest.”* (Romeinen 16: 25) Het was een ontvouwen van de grondbeginselen die sinds oneindige eeuwen het fundament van Gods troon vormen. Vanaf het begin hebben God en Christus geweten van de afval van satan, en van de val van de mens door de misleidende macht van die afvallige. God heeft niet verordend, dat er zonde zou bestaan, maar Hij voorzag het bestaan ervan, en Hij heeft voorzorgen getroffen, om deze verschrikkelijke nood het hoofd te kunnen bieden. . . .

Omdat Jezus gekomen is om onder ons te wonen, weten wij, dat God onze beproevingen kent, en meevoelt met ons verdriet. Iedere zoon en dochter van Adam kan begrijpen dat onze Schepper de vriend is van zondaren. Want in elk leerstuk over de genade, in elke vreugdevolle belofte, in elke liefdedaad, in alle goddelijke aantrekkingskracht die in het leven van onze Heiland op aarde naar voren komt, zien wij: *“God met ons.”* – De Wens der Eeuwen, blz. 12-13.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

10 Januari | Het beeld van de Goddelijke moet gaan schitteren

“Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.”
Mattheüs 5: 48

Het ideale Christelijke karakter is gelijkenis met Christus. Zoals de Mensenzoon volmaakt was tijdens Zijn leven, zo dienen Zijn volgelingen volmaakt te zijn tijdens hun leven. Jezus werd in alle dingen aan Zijn broeders gelijk. Hij werd vlees, zoals wij ook zijn. Hij had honger, dorst en werd moe. Hij had voedsel nodig om te kunnen leven, en slaap om verkwikt te raken. Hij deelde het lot van de mensen; toch was Hij de vlekkeloze Zoon van God. Hij was God Die vlees geworden is. Zijn karakter moet ons karakter worden. . . .

Christus is de ladder die Jacob zag: de onderkant rustte op de aarde en de top reikte tot in de poort van de hemel, helemaal tot aan de drempel van de heerlijkheid. Als die ladder ook maar één trede te kort was geweest om de aarde te bereiken, dan zouden wij verloren zijn geweest. Maar Christus bereikt ons waar wij zijn. Hij nam onze natuur aan en behaalde de overwinning, zodat wij kunnen overwinnen door Zijn natuur aan te nemen. Gekomen “in gelijkheid des zondigen vlees”, (Romeinen 8: 3), leefde Hij een leven zonder zonde. Nu bezet Hij door Zijn Goddelijkheid de troon in de hemel, terwijl Hij door Zijn mens-zijn ons bereikt. Hij vraagt ons tot de heerlijkheid van het karakter van God te komen door het geloof in Hem. Daarom dienen wij volmaakt te zijn, *“gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.”* (Mattheüs 5: 48)

Jezus had laten zien, wat gerechtigheid inhoudt, en had op God gewezen als de Bron daarvan. Nu ging Hij over tot praktische plichten. Hij zei: Doe bij het geven van aalmoezen, bij het bidden en bij het vasten niets om de aandacht te trekken of zelf lof te verdienen. Geef oprecht aan armen die lijden. Laat de ziel tijdens het gebed verbonden zijn met God. Als u vast, loop dan niet met gebogen hoofd, en uw hart vol zelfzuchtige gedachten. . . . Hij die zich zonder enig voorbehoud aan God overgeeft, dient Hem daarmee het meest naar Zijn wil. Want door gemeenschap met God worden mensen tot Zijn medearbeiders in het tonen van Zijn karakter aan de mensheid.

De dienst die met een oprecht hart wordt verricht, kent een rijke beloning. *“En uw Vader, Die in het verborgene ziet, Die zal het u in het openbaar vergelden.”* (Mattheüs 6: 4, 6) Door het leven dat wij dankzij de genade van Christus leven, wordt ons karakter gevormd. De oorspronkelijke liefelijkheid in de ziel begint hersteld te worden. De eigenschappen van het karakter van Christus worden ons toebedeeld, het beeld van de Goddelijke begint te schitteren. De gezichten van mannen en vrouwen die met God wandelen en werken, hebben de vrede van de hemel in hun gelaatsuitdrukking. Zij worden door een hemelse atmosfeer omgeven. Voor deze zielen is het Koninkrijk van God begonnen. Zij hebben de vreugde van Christus, de vreugde om de mensheid tot zegen te mogen zijn. Zij hebben de eer om aanvaard te worden door de Meester gebruikt te worden. Hun is toevertrouwd, Zijn werk in Zijn naam te doen. – De Wens der Eeuwen, blz. 252, 253.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

11 Januari | Christus genas naar lichaam en geest

“Looft den HEERE, mijn ziel, en vergeet niet geen van Zijn weldaden; Die al uw ongerechtigheid vergeeft, Die al uw krankheden geneest.” Psalm 103: 2-3

Christus gebod de verlamde om op te staan en te wandelen. Hij zei: “opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven.” (o.a. Mattheüs 9: 6)

De verlamde vond genezing in Christus, zowel voor zijn ziel als voor zijn lichaam. De geestelijke genezing werd gevolgd door lichamelijk herstel. Men moet deze les niet over het hoofd zien. Vandaag lijden er duizenden aan lichamelijke ziektes, die, net als de verlamde, verlangen naar de boodschap: “*De zonden zijn u vergeven.*” De zondenlast, met zijn onrust en zijn onvervulde verlangens, vormt de oorsprong van hun kwalen. Zij kunnen geen verlichting vinden, totdat zij tot de Geneesheer van de ziel komen. De vrede die Hij alleen geven kan, zal hun geest kracht verlenen en hun lichaam gezond maken.

Jezus is gekomen “*opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.*” (1 Johannes 3: 8) “*In Hetzelve was het Leven*” (Johannes 1: 4), en Hij zegt: “*Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed.*” (Johannes 10: 10) Hij is “*een levendmakende Geest.*” (1 Korinthe 15: 45) En Hij heeft nog steeds die leven gevende macht die Hij had, toen Hij op aarde de zieken genas en de zondaren vergaf. Hij is het “*Die al uw ongerechtigheden vergeeft, Die al uw krankheden geneest.*” (Psalm 103: 3)

De genezing van de verlamde had een uitwerking op de mensen, alsof de hemel zich opende, en de heerlijkheden onthulde van een betere wereld. Terwijl de man die genezen was zich een weg baande door de menigte, terwijl hij God bij iedere stap loofde, en zijn last droeg alsof het een veertje was, weken de mensen achteruit om hem ruimte te geven, en met hun gezicht vol ontzag staarden zij naar hem, en fluisterden zachtjes bij zichzelf: “*Wij hebben heden ongelooflijke dingen gezien.*” (Lucas 5: 26) . . .

Er was grote vreugde in het huis van de genezen verlamde. . . . Hij stond voor hen als een man in de volle kracht van zijn leven. De armen die zij levenloos hadden zien hangen gehoorzaamden snel aan zijn wil. Zijn vlees dat geslonken was en er loodkleurig uitzag, was nu fris en blozend. Hij liep met krachtige, losse tred. Vreugde en hoop stond op elke trek van zijn gelaat te lezen; en een reine, vredige uitdrukking was in de plaats gekomen van de sporen die zonde en lijden hadden achtergelaten. Er steeg een blij dankgebed op vanuit dat huis, en God werd in Zijn Zoon verheerlijkt, Die hoop aan de hopeloze had gegeven en kracht aan deze getroffene. Die man en zijn gezin waren bereid hun leven voor Jezus open te leggen. Hun geloof werd niet door twijfel verduisterd, en geen ongeloof tastte hun trouw aan jegens Hem die licht had gebracht in hun duistere woning. – De Wens der Eeuwen, blz. 216, 217.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

12 Januari | De woorden van Christus hadden overtuigingskracht

“Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.” Johannes 1: 29

“En Jezus wandelende aan de Zee van Galilea, zag twee broeders, namelijk Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder . . . En Hij zeide tot hen: Volg Mij na, en Ik zal u vissers der mensen maken. Zij dan terstond de hun netten verlatende, zijn Hem nagevolgd.”
(Mattheüs 4: 18-20) . . .

Het prompte, onvoorwaardelijke gehoorzamen van deze mannen, zonder dat hun loon beloofd was, lijkt opmerkelijk; maar de woorden van Jezus vormden een uitnodiging die overtuigingskracht bezat. Christus zou deze nederige vissers, in verbinding met Hemzelf, maken tot het middel om mensen uit de dienst van satan weg te halen, en hen in dienst van God te stellen. Zij zouden in dit werk Zijn getuigen zijn, en Zijn waarheid, onvermengd met de overleveringen en spitsvondigheden van mensen, in de wereld uitdragen. Door Zijn deugden te beoefenen, door met Hem te wandelen en te werken, werden ze bekwaam gemaakt om vissers van mensen te zijn. . . .

Drie jaar lang werkten zij met de Heiland samen, en werden zij door Zijn leer, Zijn genezingen en Zijn voorbeeld voorbereid om het werk dat Hij begonnen was, voort te zetten.

Door eenvoud van hun geloof en door zuivere, nederige dienst werd aan de discipelen geleerd om verantwoordelijkheid voor Gods zaak te dragen.

Wij kunnen lessen leren uit de ervaring van de apostelen. Deze mensen hielden rotsvast aan hun beginselen vast. Het waren mannen die niet gemakkelijk zouden falen of ontmoedigd raken. Ze waren vol eerbied en ijver voor God, vol nobele bedoelingen en zuivere aspiraties. Van nature waren zij net zo zwak en hulpeloos als iedereen die tegenwoordig in het werk betrokken is, maar zij stelden hun vertrouwen volledig in de Heer. Zij waren rijk, maar die rijkdom was geestelijk, en rijkdom van de ziel. En die rijkdom kan iedereen bezitten, die God tot de eerste, de laatste en de beste in alles wil maken. Lange tijd worstelden zij om in de leerschool van Christus hun les te leren, maar zij worstelden niet tevergeefs. Zij versterkten zich met de meest Verhevene van alle machten. En zij verlangden steeds naar een dieper, hoger en breder inzicht in de eeuwige werkelijkheid, zodat zij met succes de schatten van de waarheid aan een behoeftige wereld konden uitdragen. . . .

Het licht van de waarheid moet overal schijnen, zodat harten worden aangeraakt en bekeerd worden. Het Evangelie moet in alle landen verkondigd worden. Zij die God dienen moeten op nabije plaatsen werken, maar ook ver weg, het ontgonnen gedeelte van de wijngaard steeds vergroten, en dan naar gebieden gaan die daarbuiten liggen. Zij moeten werken zolang het nog dag is; want er komt een nacht, waarin niemand werken kan. –
Gospel Workers, blz. 24-26.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

13 Januari | Christus had oog voor menselijke waardigheid

“Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze Vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur, des afscheidsels gebroken hebbende,” Efeze 2: 13-14.

Christus erkende het onderscheid in nationaliteit, rang of leerstelling niet. De schriftgeleerden en Farizeeën wilden de hemelse gaven tot een plaatselijk en nationaal voorrecht maken, en de rest van Gods gezin in deze wereld wilden zij buitensluiten. Maar Christus is gekomen om alle middelmuren af te breken. Hij is gekomen, om te laten zien dat Zijn geschenk van genade en liefde net zo onbegrensd zijn als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen.

Uit het leven van Christus is een godsdienst voortgekomen zonder rangen en standen, een godsdienst waardoor Jood en heiden, slaaf en vrije, verbonden zijn in een broederband, en voor God gelijk. Zijn handelen werd niet door beleidskwesties beïnvloed. Hij maakte geen onderscheid tussen naasten en vreemdelingen, of tussen vrienden en vijanden. Wat Zijn hart aansprak, was een ziel die verlangde naar het levende water.

Hij liep geen mens voorbij, omdat hij die waardeloos zou vinden, maar Hij probeerde iedere ziel het juiste medicijn te geven. In welk gezelschap Hij zich ook bevond, Hij gaf dat onderricht, dat bij het moment en de omstandigheden paste. Elk verwaarlozen of beledigen van mensen jegens hun medemens, maakte Hem er alleen maar meer bewust van, hoezeer ze Zijn Goddelijke en menselijke medeleven nodig hadden. Hij trachtte de ruwste en allerminst veelbelovende mensen met hoop te vervullen, en hield hen de verzekering voor, dat zij zonder smet en onberispelijk konden worden, wanneer zij een karakter zouden verkrijgen, waarin te zien was, dat zij kinderen van God waren.

Hij had vaak ontmoetingen met hen die door de macht van satan waren meegesleept, en die niet de kracht bezaten om uit zijn strikken te ontkomen. Tot zo iemand: ontmoedigd, ziek, verleid, ten val gekomen, sprak Jezus woorden vol teder medelijden, woorden die zij nodig hadden en konden begrijpen. Hij ontmoette ook anderen die in een gevecht van man tegen man gewikkeld waren met de vijand van hun ziel. Die sprak Hij moed in om vol te houden, en Hij verzekerde hen ervan, dat zij de overwinning zouden behalen; want Gods engelen stonden aan hun kant, en zouden hen de overwinning geven.

Hij zat als eregast bij tollenaars aan tafel, Hij liet door Zijn medeleven en vriendelijke omgang zien dat Hij oog had voor menselijke waardigheid; en de mensen verlangden ernaar, dat ze Zijn vertrouwen waard zouden zijn. Zijn woorden kwamen met een gezegende, levengevende kracht in hun dorstig hart. Er werden nieuwe impulsen gewekt, en voor deze verschoppelingen van de maatschappij ontstond de kans op een nieuw leven.

Hoewel Hij een Jood was, ging Jezus vrijelijk met de Samaritanen om. . . . En terwijl Hij hun harten tot zich trok door de band van menselijk medeleven, schonk Zijn Goddelijke genade hen het heil dat de Joden verwierpen. - De Weg tot Gezondheid, blz. 18, 19

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

14 Januari | Christus erkend het recht van iedereen

“Maar in alle volke is die Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem aangenaam.”
Handelingen 10: 35

De Heer Jezus eist van ons, dat wij ieders rechten erkennen. Dit geldt zowel voor de burgerrechten van elk mens, en hun rechten als Christen moeten in aanmerking worden genomen. Iedereen moet met omzichtigheid en fijngevoeligheid worden behandeld, als zonen en dochters van God.

Het Christendom maakt een man tot heer. Christus was hoffelijk, zelfs tegen degenen die Hem vervolgden; en Zijn ware volgelingen zullen diezelfde geest openbaren. Kijk naar Paulus wanneer hij voor heersers moet verschijnen. Zijn toespraak voor Agrippa was zowel een toonbeeld van ware hoffelijkheid als van overredende welsprekendheid. Het Evangelie vormt geen aanmoediging voor formele beleefdheid, die in deze wereld gebruikelijk is, maar hoffelijkheid die voortkomt uit een werkelijk vriendelijk hart.

Hoe nauwgezet men ook de uiterlijke omgangsvormen in acht neemt, het is niet voldoende om alle kribbigheid, elk hard oordeel, en alle onbehoorlijk spreken uit te sluiten. Ware fijngevoeligheid zal nooit zichtbaar worden, zolang het eigen ik de voornaamste is. In ons hart moet liefde wonen. Een radicale Christen ontleent de motieven voor zijn handelen aan zijn diepe, hartelijke liefde voor zijn Meester. Vanuit die wortels van genegenheid voor Christus ontspringt een onzelfzuchtige belangstelling voor zijn broeders en zusters. Liefde verleent degene die liefheeft beleefdheid, voorkomendheid en gepaste manieren. Zij verlicht ons gelaat en verzacht onze stem; het verfijnt en verheft ons hele wezen. - Gospel Workers, blz. 123

Sommigen met wie u in contact komt, kunnen ruw en onbeleefd zijn, maar wees hierom niet zelf minder hoffelijk. Hij die zijn eigen zelfrespect wil bewaren, moet erop letten, dat hij niet nodeloos het zelfrespect van anderen kwetst. Deze regel moet heilig in acht genomen worden, juist tegenover de grootste botteriken en stuntelaars. U weet niet, wat God met deze allerminst veelbelovende mensen van plan is te doen. In het verleden heeft Hij mensen, die net zo min veelbelovend waren, aangenomen om een groot werk voor Hem te verrichten. Zijn Geest wekte, door op hun hart in te werken, al hun vermogens op tot krachtig handelen. De Heer zag kostbaar materiaal in deze ruwe, onbewerkte stenen, dat bestendig zou zijn tegen storm, hitte en druk. – Gospel Workers, blz. 122

Wees beleefd tegenover degenen met wie u in contact komt; dan bent u ook beleefd tegenover God. Loof Hem om Zijn goedheid. Zo bent u Zijn getuigen, en u bereidt zich voor op het gezelschap met de engelen. U leert in deze wereld, hoe u zich in het gezin van Christus in de hemel dient te gedragen. - Manuscript 31, 1903

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

15 Januari | Christus kende geen aanneming des persoons

“En Petrus, den mond opendoende, zeide: ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is.” Handelingen 10: 34

Het geloof van Christus verheft degene die tot geloof komt tot een hoger niveau van denken en handelen, tegelijkertijd laat het ons hele menselijk geslacht zien als evenzoveel voorwerpen van Gods liefde, die gekocht zijn met het offer van Zijn Zoon. Aan de voeten van Jezus ontmoeten rijk en arm, geleerd en onwetend elkaar, zonder te denken aan verschillende klassen of aan wereldse rangen en standen. Alle aardse verschillen zijn vergeten, wanneer we Hem aanschouwen, Die vanwege onze zonden is doorboord. Zijn zelfverloochening, Zijn vernedering, het oneindige medeleven van Hem Die in de hemel hoog verheven was, doet menselijke trots, het gevoel van eigenwaarde en de maatschappelijke hiërarchie beschaamd staan. Zuiver, onbevlekt geloof toont aan, dat zijn beginselen van hemelse oorsprong zijn, doordat het allen die door de waarheid geheiligd worden, tot eenheid brengt. Wij ontmoeten elkaar als zielen, die allen met bloed gekocht zijn, allemaal even afhankelijk van Hem Die ons voor God heeft vrijgekocht.

De Heer heeft mensen talenten in leen gegeven, die zij moeten verbeteren. Zij aan wie Hij geld heeft toevertrouwd, dienen hun geldelijke talent tot de Meester brengen. Mannen en vrouwen die invloed hebben, moeten hetgeen God hun gegeven heeft gebruiken. Hen die Hij met wijsheid heeft bekleed, moeten deze gave naar het kruis van Christus brengen, zodat deze tot Zijn eer gebruikt kan worden.

Ook de armen hebben hun talent, dat misschien wel groter is dan al die anderen die genoemd zijn. Het kan eenvoud van karakter zijn, nederigheid, deugd die zich bewezen heeft, vertrouwen op God. Door hun geduldig zwoegen, door hun volkomen afhankelijkheid van God, wijzen zij hun omgeving op Jezus, Die hen heeft vrijgekocht. Hun hart is vol medeleven met arme mensen, Ze bieden een tehuis voor de behoeftigen en verdrukten, en zij geven een duidelijk en standvastig getuigenis over Wie Jezus voor hen is. Zij zoeken naar heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid, en het eeuwige leven zal hun beloning zijn.

Binnen de broederschap van de mensheid zijn allerlei talenten nodig voor het vormen van een volmaakt geheel; en de gemeente van Christus bestaat uit mannen en vrouwen met verschillende talenten, en uit alle rangen en standen. Het is nooit Gods bedoeling geweest, dat de trots van mensen zou moeten beslissen over datgene, wat Zijn eigen wijsheid heeft ingesteld – het samengaan van allerlei soorten van denkbeelden, van al die verschillende talenten die samen een compleet geheel vormen. Geen enkel onderdeel van Gods grote werk, of de dragers daarvan nu van hoge of lage staat zijn, mag worden miskend. Iedereen heeft in meer of mindere mate zijn rol te vervullen in het verspreiden van licht. . . Wij zijn allemaal samen geweven in het grote weefsel van de mensheid, en zonder verlies kunnen wij niet onze sympathie van elkaar terugtrekken. – Gospel Workers, blz. 330, 331

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

6 Januari | Christus, ons Voorbeeld van ware hoffelijkheid

“En eindelijk, zijt allen eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk;” 1 Petrus 3: 8

Zij die voor Christus werken, moeten rechtschapen en betrouwbaar zijn, van rotsvaste beginselen, maar tegelijkertijd vriendelijk en hoffelijk. Hoffelijkheid is één van de gaven van de Geest. Het omgaan met de geest van mensen is de voornaamste taak die ooit aan de mens is gegeven; en hij die toegang wil vinden tot het hart van mensen, moet zich onderwerpen aan het uitdrukkelijke bevel: *“met innerlijke barmhartig bewogen, vriendelijk.”* (1 Pet. 3: 8) Liefde volbrengt wat argumenten niet gedaan krijgen. Maar één kribbig moment, één nors antwoord, gebrek aan christelijke beleefdheid en vriendelijkheid op nog zo'n klein puntje, kan het verlies van vrienden en invloed tot gevolg hebben.

De arbeider voor Christus moet streven te zijn, zoals Christus op aarde was. Hij is ons Voorbeeld, niet alleen in Zijn smetteloze reinheid, maar ook in Zijn geduld, zachtmoedigheid en innemend karakter. Zijn leven is een toonbeeld van ware vriendelijkheid. Hij had steeds een vriendelijke blik en een woord van troost voor de behoeftigen en de verdrukten. Zijn aanwezigheid bracht een zuiverder atmosfeer in huis. Zijn leven werkte als zuurdesem in de onderdelen van de samenleving. Zuiver en onbesmet wandelde Hij te midden van mensen die nergens aan dachten, ruwe, onbeleefde mensen; te midden van oneerlijke tollenaars, onrechtvaardige Samaritanen, heidense soldaten, ruwe boeren, en de schare van allerlei komaf. Hier en daar sprak Hij een meelevend woord. Als Hij vermoeide mensen zag, die zware lasten moesten dragen, dan deelde Hij in hun lasten, en herhaalde tegenover hen de lessen die Hij uit de natuur had geleerd, over de liefde, de vriendelijkheid en goedheid van God. Hij probeerde de meest ruwe en minst veelbelovende mensen met hoop te vervullen. Hij hield hun de verzekering voor, dat zij zo'n karakter konden verkrijgen, dat te zien was, dat zij kinderen van God waren.

Het geloof van Jezus verzacht al wat hard en ruw is in ons temperament, en het slijpt bij wat grof en kantig is in onze manieren. Het maakt onze woorden zachtmoedig en ons gedrag innemend. Laten wij van Christus leren, hoe wij een hoog gevoel voor reinheid en integriteit kunnen combineren met een zonnige aard. Een vriendelijke, hoffelijke christen is het krachtigste argument ten gunste van het Christendom.

Vriendelijke woorden zijn als dauw en als zachte regenbuien voor de ziel. De Schrift zegt van Christus, dat er woorden van genade van Zijn lippen kwamen *“opdat Ik wete met den moede een woord ter rechter tijd te spreken.”* (Jesaja 50:4) En de Heer vraagt van ons: *“Uw woord zij allen tijd aangenaam”* (letterlijk: vol van genade, vert.) (Kolossenzen 4:6), *“opdat zij genade geve dien ze horen.”* (Efeze 4:29) - Gospel Workers, blz. 121, 122

Het kenmerk van ware beleefdheid is rekening houden met anderen. –

Karaktervorming, blz. 240

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

17 Januari | Christus, Voorbeeld van sociale vaardigheid

“En het geschiedde, als Hij aanzat in deszelfs huis, dat ook vele tollenaars en zondaren aanzaten met Jezus en Zijn discipelen; want zij waren velen en waren Hem gevolgd.”

Markus 2: 15

Allen die belijden een kind van God te zijn, moeten in gedachten houden, dat zij als zendelingen in contact zullen komen met mensen met allerlei denkbeelden. Je hebt verfijnde en groffe, nederige en trotse mensen, gelovigen en sceptici, geleerden en onwetenden, rijken en armen. Met al die verschillende geesten kun je niet op één en dezelfde manier omgaan; al hebben ze allemaal vriendelijkheid en medeleven nodig. Onze geest moet door het wederzijds contact bijgeslepen worden en verfijnd. Wij zijn van elkaar afhankelijk, en door onze menselijke broederband hecht verbonden. . . .

Via sociale contacten komt het Christendom in aanraking met de wereld. Iedere man of vrouw die Goddelijk licht heeft ontvangen, moet licht werpen op het donkere pad van hen die niet bekend zijn met de juiste weg. Sociale vaardigheid, geheiligd door de Geest van Christus, moet verbeterd worden bij het brengen van zielen tot de Heiland. Christus moet niet in ons hart verborgen worden als een begeerlijke, heilige en zoete schat, waarvan alleen de bezitter mag genieten. Wij moeten Christus in ons hebben als een fontein van water, dat opspringt ten eeuwigen leven, dat iedereen die met ons in contact komt, verkwikt. – De Weg tot Gezondheid, blz. 426.

Christus onthield zich niet van de vriendelijke omgang met anderen. Of Hij nu door een Farizeeër of door een tollenaar werd uitgenodigd, Hij nam die uitnodiging aan. Bij die gelegenheden was elk woord dat Hij uitte een geur van leven voor zijn toehoorders; want Hij maakte de maaltijd tot een gelegenheid, om veel waardevolle lessen mee te geven, toegespitst op wat zij nodig hadden. Christus leerde zo aan Zijn discipelen, hoe zij zich moesten gedragen, zowel in het gezelschap van hen die niet godsdienstig waren, als van hen die wel geloofden. Hij onderwees door Zijn eigen Voorbeeld, dat hun gesprekken in een openbare bijeenkomst niet van dezelfde aard hoefden te zijn, als waaraan men zich gewoonlijk overgeeft tijdens zulke gelegenheden. . . .

Wanneer Christus in onze ziel woont, dan zullen uit de schatkamer van ons hart zuivere en verheffende woorden voortkomen; als Christus daar niet woont, dan vindt men bevrediging in frivoliteit, in schertsen en grapjes maken, wat een hinderpaal vormt voor geestelijke groei, en is oorzaak van verdriet voor Gods engelen. De tong is een oncontroleerbaar lichaamsdeel, maar dat hoort niet zo te zijn. Onze tong moet bekeerd worden; want de gave van het spreken is een heel kostbaar talent. Christus is steeds bereid te delen van Zijn rijkdom, en wij moeten de juwelen verzamelen die van Hem afkomstig zijn, zodat, wanneer wij spreken, deze juwelen van onze lippen kunnen komen. – Testimonies, deel 6, blz. 173,174; Schatkamer deel 2 blz. 461

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

18 Januari / Ieder moet de geest en de kracht van Christus tonen

“De dienaars antwoordden: Nooit heeft een mens also gesproken gelijk dezelve Mens.”
Johannes 7:46

Toen Jezus de Bergrede uitsprak, waren Zijn discipelen dicht rond Hem verzameld, en ook de menigte, vervuld met intens nieuwsgierigheid, kwam zo dicht mogelijk naderbij. Men verwachtte iets buitengewoons. Gretige gezichten en een luisterende houding lieten zien, dat zij zeer geïnteresseerd waren. Ieders aandacht was geconcentreerd op de Spreker. Zijn ogen lichtten op met onuitsprekelijke liefde, en de hemelse uitdrukking op Zijn gelaat benadrukte elk woord dat Hij sprak. Hemelse engelen bevonden zich onder de luisterend menigte. Maar de vijand van onze zielen was er ook met zijn boze engelen, zij stonden klaar om zoveel mogelijke de invloed van de hemelse Leraar teniet te doen.

De waarheden die daar werden uitgesproken, zijn door de eeuwen heen tot ons gekomen, en zijn tot licht geweest te midden van algemene duisternis vol dwaling. Velen hebben daarin gevonden, wat hun ziel het meest nodig had – een vast fundament voor hun geloof en hun handelen. Maar in deze woorden, gesproken door de grootste Leraar Die de wereld ooit gekend heeft, is er geen sprake van menselijke welsprekendheid. Het is duidelijke taal, en gedachten en gevoelens worden met de grootste eenvoud naar voren gebracht. De armen, de ongeletterde, de meest eenvoudige zielen kunnen ze begrijpen. De Heer van de hemel sprak vol genade en vriendelijkheid de zielen toe die Hij kwam verlossen. Hij leerde hen als Iemand met gezag, en sprak woorden van eeuwig leven.

Iedereen moet dit Voorbeeld zo nauwgezet mogelijk volgen. Ze kunnen weliswaar niet beschikken over de bewust kracht die Jezus had, maar zij kunnen zich zo verbinden met die Bron van kracht, dat Jezus in hen kan zijn, en zij in Hem, en zo worden Zijn Geest en Zijn kracht in hen zichtbaar.

“Wandel in het licht, gelijk Hij in het licht is” (1 Johannes 1:7 KJV).
Aardsgezindheid en zelfzucht maken scheiding met God. De hemelse boodschap is van dien aard, dat ze weerstand oproept. Trouwe getuigen van Christus en de waarheid zullen de zonde bestraffen. Hun woorden zullen als een hamer harde harten breken, zij zullen als een vuur metalen zuiveren. Er is een voortdurende behoefte aan een ernstige, vastberaden, waarschuwende boodschap. God zal mensen gebruiken die trouw zijn aan hun plicht. Op de juiste tijd zendt Hij Zijn trouwe boodschappers, om net zo'n werk als Elia te verrichten. –
Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5 blz. 206

Mensen met de hoogste opleiding in kunst en wetenschap hebben kostbare lessen geleerd van christenen van nederige komaf, die door de wereld werden gezien als ongeletterd. Maar deze onbekende discipelen hadden hun opleiding ontvangen aan de hoogste school die er bestaat. Zij hadden aan de voeten gezeten van Hem, van Wie gezegd werd *“nooit heeft een mens also gesproken”*. – De Wens der Eeuwen blz. 199

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

19 Januari | De openbaring van Gods liefde in het kruis

“Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is,” Romeinen 8: 34

De openbaring van Gods liefde voor de mens heeft het kruis als middelpunt. Geen tong kan daarvan de volle betekenis verwoorden, geen pen kan die beschrijven, en de menselijke geest kan die niet bevatten. Kijkend naar het kruis van Golgotha, dan kunnen we alleen maar zeggen: *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwig leven hebbe.”* (Johannes 3: 16)

Christus gekruisigd voor onze zonden, Christus opgestaan uit de doden, Christus opgevaren ten hemel: dat is de wetenschap van de verlossing die wij zelf moeten bestuderen en die wij moeten leren aan anderen. . . .

“Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is,” (Romeinen 8: 34) *“Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken, degenen die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.”* (Hebreeën 7: 25) . . .

Het is door de gave van Christus, dat wij alle zegeningen ontvangen. Door deze gave komt dag na dag de nimmer aflatende stroom van goedheid van Jehova. Elke bloem, met haar tere tinten en haar geur, wordt voor onze vreugde geschonken via die ene Gave. De zon en de maan zijn door Hem gemaakt. Er is geen ster die de hemel siert die Hij niet gemaakt heeft. Elke regendruppel die er valt, iedere lichtstraal die op onze ondankbare wereld schijnt, is getuige van Gods liefde in Christus. Wij ontvangen alles via die ene, onuitsprekelijke Gave, Gods eniggeboren Zoon. Hij werd aan het kruis genageld, zodat al deze schatten door het werk van Gods handen aan ons konden toevloeien.

“Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden.” (I Johannes 3: 1) . . .

Kennis van God, zoals geopenbaard in Christus, is kennis die alle verlostten moeten hebben. Het is de kennis, die verandering van ons karakter teweegbrengt. Deze kennis, wanneer zij ontvangen wordt, herschept onze ziel naar het beeld van God. Zij verleent aan ons hele wezen een geestelijke kracht van Goddelijke oorsprong. . . .

De Heiland zei van Zijn eigen leven: *“gelijkerwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb,”* (Johannes 15: 10) *“De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaaglijk is”* (Johannes 8: 29) Zoals Jezus was in Zijn menselijke natuur, is Gods bedoeling, dat Zijn volgelingen zijn. In Zijn kracht moeten wij het edele en reine leven leiden, dat onze Heiland heeft geleefd. – De Weg tot Gezondheid, blz. 356 358.

Onze enige veiligheid ligt in de Rots Christus Jezus. – The Upward Look, blz. 293.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

20 Januari | De heerlijkheid van Christus verlicht de misdadiger

“Heere, gedenk mijner, als Gij in uw Koninkrijk zult gekomen zijn.” Lucas 23: 42

Er kwam één lichtstraal vol troost tot Jezus in Zijn lijdensnood aan het kruis. Het was het gebed van de berouwvolle misdadiger. Beide mannen die met Jezus waren gekruisigd, hadden eerst de spot met Hem gedreven; en één van hen werd in zijn pijn alleen nog maar wanhopiger en opstandiger.

Maar zijn makker niet. Deze man was geen doorgewinterde crimineel; hij was door verkeerd gezelschap van de weg geraakt, maar hij had minder schuld dan die velen die naast het kruis de Heiland stonden uit te schelden. Hij had Jezus gezien en gehoord, en was door

Zijn onderwijs overtuigd, maar de priesters en gezagsdragers hadden hem van Hem weggetrokken. Hij had zijn overtuiging proberen weg te drukken, maar was daardoor steeds dieper in de zonde verstrikt geraakt, totdat hij werd gearresteerd, als misdadiger berecht, en veroordeeld tot de dood aan het kruis.

Hij bevond zich in het gezelschap van Jezus, in de rechtszaal en op weg naar Golgotha. Hij hoorde de uitspraak van Pilatus: *“Ik vind geen schuld in Hem.”* (Johannes 19:

4) Hij lette op Zijn Goddelijk gedrag, en op Zijn vergeving vol medelijden voor degenen die Hem folterden. Aan het kruis ziet hij de vele grote godgeleerden zich in woorden te buiten gaan, door de Heer Jezus te honen en belachelijk te maken. Hij ziet ze met hun hoofd schudden. Hij hoort het verwijtende spreken van zijn schuldige makker: *“Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelf en ons.”* (Lucas 23: 39)

Hij hoort, dat onder de voorbijgangers velen Jezus verdedigen. Hij hoort hen Zijn woorden herhalen, en hoort hen vertellen over Zijn daden. Hij komt opnieuw tot de overtuiging, dat dit de Christus is. . . . En nu is zijn levensgeschiedenis, zo verontreinigd door zonde, bijna voorbij. Hij kreunt: *“En wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.”* (vers 41) . . .

Vreemde, tedere gedachten komen nu in hem op. Hij haalt alles wat hij van Jezus heeft gehoord in gedachten naar voren, hoe Hij zieken genas en zonden vergaf. . . . De Heilige Geest verlicht zijn verstand, en stukje bij beetje valt de puzzel die hem het bewijs levert in elkaar. Hij ziet in Jezus, Die geschonden en bespot aan het kruis hangt, het Lam van God, dat de zonden der wereld wegdraagt. Hoop vermengt zich met de doodsangst in zijn stem, wanneer deze hulpeloze, stervende ziel zich voor een stervende Heiland neerwerpt. Hij schreeuwt het uit: *“Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.”* (vers 42)

Het antwoord kwam snel, op een zachte en melodieuze toon, vol liefde, medelijden en macht: *“Voorwaar, zeg Ik u heden, gij zult met Mij in het paradijs zijn.”* (vers 43). . .

Hij had met verlangen in Zijn hart geluisterd, of Zijn discipelen iets van hun geloof zouden laten klinken. . . . Hoe dankbaar was onze Heiland voor deze uiting van geloof en liefde van de stervende misdadiger! – De Wens der Eeuwen, blz. 626, 627.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

21 Januari | Als Voorbeeld is Christus alles en in allen

“In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.” Johannes 1: 4

De ethiek van het Evangelie erkent geen andere maatstaf, dan de volmaaktheid van Gods denken en Gods wil. God verlangt van Zijn schepselen overeenstemming met Zijn wil.

Onvolmaaktheid van karakter is zonde, en zonde is overtreding van de wet. Alle rechtvaardige karaktereigenschappen wonen in God als een volmaakt en harmonieus geheel.

Iedereen die Christus aanneemt als zijn persoonlijke Verlosser heeft het voorrecht, deze eigenschappen te mogen bezitten. Dit is de wetenschap van de heiliging.

Wat een heerlijke mogelijkheden worden aan het gevallen mensdom voorgehouden!

God heeft door Zijn Zoon de staat van uitnemendheid geopenbaard, welke de mens kan bereiken. Door de verdiensten van Christus wordt de mens uit zijn gevallen staat opgericht, gereinigd, en kostbaarder gemaakt dan fijn goud van Ofir. Hij krijgt de mogelijkheid metgezel te worden van de engelen in de heerlijkheid, en om het beeld van Christus te weerspiegelen, zelfs van de schitterende pracht van de eeuwige troon. Hij heeft het voorrecht te mogen geloven, dat hij door de macht van Christus onsterfelijk zal worden. Toch realiseert hij zich maar zelden, tot welke hoogten hij zou kunnen stijgen als hij maar zou toestaan, dat

God elke stap die hij deed zou mogen leiden!

God staat toe, dat ieder mens zijn eigen persoonlijkheid behoudt. Hij verlangt van niemand, dat die zijn geest in die van een andere sterveling laat opgaan. Zij die ernaar verlangen, dat hun denken en hun karakter worden gevormd, moeten niet naar mensen kijken, maar naar het Goddelijk Voorbeeld. God nodigt ons uit: *“Want dat gevoelen (geest KJV) zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.”* Door zich te bekeren en zich te laten

omvormen moeten mensen leren denken zoals Christus denkt. Iedereen moet voor God staan met zijn persoonlijk geloof, met zijn persoonlijke ervaring, en voor zichzelf weten, dat Christus, de hoop van de heerlijkheid, in hem woont. Wanneer wij het voorbeeld van ook maar enig mens zouden navolgen - zelfs al is dat iemand die we beschouwen als bijna volmaakt van karakter - dan zouden wij ons vertrouwen stellen in een gebrekkig mens, in iemand die ons nog geen tittel of jota aan volmaaktheid kan toedelen.

Wij hebben als Voorbeeld Iemand Die alles en in allen is, de Voornaamste onder tienduizend, Iemand wiens uitnemendheid zijns gelijke niet kent. Hij heeft vol genade Zijn leven aangepast om door het gehele heelal te worden nagevolgd. In Christus waren verenigd rijkdom en armoede; majesteit en vernedering; onbeperkte macht en nederigheid en zachtmoedigheid, die in elke ziel die Hem aanneemt weerspiegeld zal worden. In Hem werden, via de vermogens van de menselijke geest, de wijsheid van de grootste Leraar die de wereld ooit gekend heeft openbaar.

Voor het oog van de wereld vormt God ons tot levende getuigen van wat mannen en vrouwen kunnen worden door de genade van Christus. – Signs of the Times, 3 september 1902.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

22 Januari | Christus is de Waarheid

“Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.” Johannes 14: 6

Christus is de Waarheid. Zijn woorden zijn waarheid, en zij hebben een diepere betekenis dan aan de oppervlakte schijnt. Alle uitspraken van Jezus zijn waardevoller dan zo op het eerste oog lijkt. Het denken dat bezield is door de Heilige Geest zal de waarde van die uitspraken onderscheiden. Zij zullen de kostbare edelstenen van de waarheid onderscheiden, ook al zijn het verborgen schatten.

Menselijke theorieën en speculaties zullen nooit tot het begrijpen van het Woord van God leiden. Zij die menen verstand van filosofie te hebben, denken dat hun uitleg noodzakelijk is om de schatten aan kennis te kunnen ontsluiten, en om te voorkomen dat er ketterijen in de gemeente komen. Maar juist die uitleg heeft valse theorieën en ketterijen binnengebracht. Mensen hebben wanhopige pogingen gedaan om in hun ogen moeilijke Schriftplaatsen uit te leggen; maar al te vaak hebben hun pogingen alleen verduisterd, wat zij probeerden te verhelderen.

De priesters en Farizeeën dachten dat zij belangrijk werk deden als leraars, door hun eigen interpretatie over het Woord van God te leggen; maar Christus zei van hen: *“Dwaalt gij niet, daarom, dat gij de Schriften niet weet noch de kracht Gods?”* (Marcus 12: 24). Hij beschuldigde hen ervan, dat zij *“leringen, die geboden zijn der mensen.”* leerden (Marcus 7: 7). Hoewel zij leraars waren in de uitspraken van God, hoewel ze verondersteld werden Zijn Woord te kennen, waren zij geen daders van het Woord. Satan had hun ogen verblind, zodat zij de ware strekking van het Woord niet zouden kunnen doorzien.

Dit is ook hetgeen velen in onze dagen doen. Veel kerken maken zich aan deze zonde schuldig. Het gevaar bestaat, groot gevaar, dat de zogenaamde wijze mensen van vandaag zullen herhalen, wat die Joodse leraars van toen hebben gedaan. Zij leggen de Goddelijke uitspraken verkeerd uit, en er worden zielen in verwarring gebracht en in duisternis gehuld vanwege hun misvattingen over de Goddelijke Waarheid.

Wij hoeven de Schriften niet te lezen bij het zwakke licht van de traditie of van menselijke speculaties. Het is net alsof we met een fakkel de zon willen bijlichten, wanneer we de Schriften uitleggen met menselijke traditie of fantasie. Gods Heilige Woord heeft het aardse schijnsel van fakkels niet nodig om Zijn heerlijkheid zichtbaar te maken. Het is licht in zichzelf – de openbaring van de heerlijkheid van God, en in haar schijnsel is al het andere licht zwak. – Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 60, 61

Het is de Waarheid . . . die we allemaal nodig hebben, de Waarheid die door liefde werkt en onze ziel reinigt. – The Upward Look, blz. 293

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

23 Januari | Christus is het volmaakte Voorbeeld voor ons allemaal

“En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en mensen.” Lucas 2: 52

De mens is gevallen. Het beeld van God is in hen uitgewist. Door zijn ongehoorzaamheid zijn zijn neigingen ontaard en zijn zijn krachten verminderd, blijkbaar niet in staat om iets anders tegemoet te zien dan rampspoed en toorn. Maar God heeft door Christus een uitweg gebaad, en Hij zegt tot iedereen: *“Weest dan gijlieden volmaakt.”* (Mattheüs 5:48). Het is Zijn doel dat de mens rechtschapen en edel voor Hem zal staan, en Hij zal niet worden verslagen. Hij heeft Zijn Zoon naar deze wereld gezonden om de straf voor de zonde te dragen, en om de mens te laten zien hoe hij een zondeloos leven kan leiden. Christus is ons ideaal. Hij heeft een volmaakt voorbeeld nagelaten voor de kindertijd, jeugd en de volwassenheid. Hij kwam hier op aarde, en maakte de verschillende fasen van het mens-zijn door. In Zijn leven had zonde geen plek. Van het begin tot het einde van Zijn aardse leven, bewaarde Hij onbevlekt Zijn loyaliteit aan God. Het Woord zegt van Hem: *“Het Kindeke wies op en werd gesterkt in den geest, en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over Hem.”* (Lucas 2: 40) Hij *“nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en mensen.”*

De Heiland leefde niet voor Zijn eigen genot. . . . Hij had in deze wereld geen thuis, alleen als Hij door de gastvrijheid van Zijn vrienden onderdak kreeg, maar het was de hemel om in Zijn nabijheid te zijn. Dag aan dag moest Hij beproevingen en verleidingen doorstaan, maar Hij faalde niet en raakte niet ontmoedigd. Hij was altijd geduldig en opgewekt, en zij die gebukt gingen onder lijden verwelkomden Hem als de boodschapper van leven, vrede en gezondheid. Er was niets in Zijn leven wat niet rein en edel was. . . .

Gods belofte is: *“Zijt heilig, want Ik ben heilig.”* (o.a. 1 Petrus 1: 16) Heiligheid is de weerspiegeling van de heerlijkheid van God. Maar om deze heiligheid te kunnen weerspiegelen, moeten wij met God samenwerken. Ons hart en onze geest moeten worden ontdaan van alles wat tot het verkeerde voert. Wij moeten het Woord van God lezen en bestuderen met een oprecht verlangen om daar geestelijke kracht uit te putten. Dit Woord is het Brood uit de hemel. Zij die het aannemen, en het tot deel van hun leven maken, worden sterk in de kracht van God. Al Gods handelen met ons is gericht op onze heiligmaking. Hij heeft ons van eeuwigheid af uitgekozen, opdat wij heilig zouden zijn. Christus verklaart: *“Want dit is de wil Gods, uw heiligmaking.”* (1 Thessalonicenzen 4: 3) Is het ook uw wil, dat uw verlangens en neigingen in overeenstemming worden gebracht met de Goddelijke wil? . . .

Het leven van de Heiland leiden, elk zelfzuchtig verlangen overwinnen, moedig en opgewekt onze plicht vervullen, tegenover God en tegenover degenen rondom ons - dat maakt ons tot meer dan overwinnaars. Het bereidt ons erop voor, om zonder vlek of rimpel voor de grote witte troon te staan, de gewaden van ons karakter gewassen, wit gemaakt in het bloed van het Lam. - Signs of the Times, 30 maart 1904

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

24 Januari | Christus de “Vredevorst”

“Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.” Mattheüs 5: 9

Christus is de “Vredevorst” (Jesaja 9: 5), Hij is gezonden om in de hemel en op aarde de vrede te herstellen, die door de zonde is verbroken. *“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.”* (Romeinen 5: 1). Al wie er mee instemt, de zonde af te zweren en zijn hart voor de liefde van Christus open te stellen, krijgt deel aan deze hemelse vrede.

Er is geen ander fundament voor vrede dan dit. De genade van Christus, die met het hart wordt aangenomen, onderwerpt vijandschap; het brengt twist tot bedaren en vult onze ziel met liefde. Iemand die vrede heeft met God en zijn medemensen kun je niet diep ongelukkig maken. In zijn hart zal geen afgunst zijn; voor achterdocht is daar geen plaats; haat kan niet bestaan. Het hart dat in harmonie met God leeft, heeft deel aan de hemelse vrede en zal vol zegen iedereen in zijn omgeving beïnvloeden. De geest van vrede zal als dauw rusten op harten die vermoeid en belast zijn door wereldse strijd.

De volgelingen van Christus worden met de vredesboodschap de wereld in gezonden. Ieder die, door de stille, onbewuste invloed van een heilig leven, laat de liefde van Christus zien; ieder die, door woord of daad, een ander ertoe brengt de zonde af te zweren en zijn hart aan God te onderwerpen, is een vredestichter.

En: *“Zalig zijn de vreedzamen, want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.”*

(Mattheüs 5: 9) De geest van vrede vormt het bewijs, dat zij met de hemel in verbinding staan. De zoete geur van Christus omringt hen. De geur van hun leven en de liefelijkheid van hun karakter tonen aan de wereld, dat zij kinderen van God zijn. De mensen kunnen aan hen zien dat zij bij Jezus horen.

...
“En Jacobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele volken, als een dauw van de HEERE, als droppelen het kruid.” (Micha 5: 6) – Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 30, 31.

Toen Jesaja de geboorte van de Messias voorzegde, schreef hij Hem de titel “Vredevorst” toe. Toen engelen de aankondiging aan de herders deden, dat Christus geboren was, zongen zij boven de velden rond Bethlehem: *“Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.”* (Lucas 2: 14).

Er bestaat een schijnbare tegenstelling tussen deze profetische uitspraken en de woorden van Christus: *“Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.”* (Mattheüs 10: 34). Maar de twee zijn, indien juist verstaan, volkomen met elkaar in overeenstemming. Het Evangelie is een vredesboodschap. Het Christendom is een geloofstelsel dat, indien het wordt aangenomen en gehoorzaamd, over de gehele aarde vrede, harmonie en geluk zal verspreiden. Het geloof in Christus zal allen die de leer daarvan aanvaarden in een hechte broederschap verenigen. Jezus werd gezonden om de mensen met God, en zo met elkaar, te verzoenen. – De Grote Strijd, blz. 42, 43.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

25 Januari | Gods Persoonlijkheid in Christus geopenbaard

“Ik en de Vader zijn één.” Johannes 10: 30

God heeft Zichzelf als Persoon geopenbaard in Zijn Zoon. De afstraling van de heerlijkheid van de Vader *“en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid.”* (Hebreeën 1: 3) Zo kwam Jezus als Heiland in Persoon naar deze wereld. Als Heiland in Persoon voer Hij ten hemel. En als Heiland in Persoon is Hij Middelaar aan het hof in de hemel. Voor de troon van God verricht *“Eén, den Zoon des mensen gelijk”* (Openbaring 1: 13) Zijn dienst voor ons.

Christus, het Licht der wereld, omsluerde de verblindende pracht van Zijn Goddelijkheid en kwam als mens onder de mensen wonen, zodat zij hun Schepper konden leren kennen, zonder te worden verteerd. Omdat de zonde scheiding maakte tussen de mens en zijn Maker heeft niemand ooit God gezien, behalve zoals Hij in Christus is geopenbaard.

“Ik en de Vader zijn één”, zegt Christus. (Johannes 10: 30) *“Niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader dan de Zoon en dien het de Zoon wil openbaren.”* (Mattheüs 11: 27).

Christus is gekomen om mensen te leren, wat God hen bekend wil maken. In de hemelen boven de aarde, op aarde, en in de uitgestrekte wateren van de oceaan zien wij de werken van Gods hand. Al het geschapene getuigt van Zijn macht, Zijn wijsheid en Zijn liefde. Toch kunnen wij in de sterren, of in de oceaan, of in een waterval de persoon van God niet zo leren kennen, zoals deze in Christus werd geopenbaard.

God zag, dat er een duidelijker openbaring dan de natuur nodig was, om zowel Zijn Persoon als Zijn karakter te kunnen schilderen. Hij heeft Zijn Zoon naar deze wereld gezonden om, voor zover menselijk inzicht maar kon verdragen, de natuur en de eigenschappen van de onzichtbare God te openbaren. . . .

Door het mens-zijn aan te nemen werd Christus één met de mensheid, en tegelijkertijd openbaarde Hij zo onze hemelse Vader aan zondige mensen. Hij Die van den beginne in aanwezigheid van de Vader was geweest, Hij Die het uitgedrukte Beeld van de onzichtbare God was; was alleen in staat om het karakter van de Godheid aan de mensheid te openbaren. Hij is in alle dingen aan Zijn broeders en zusters gelijk geworden. Hij is vlees geworden zoals wij zijn. Hij was hongerig en dorstig en moe. Hij werd met voedsel gevoed en verkwikt door slaap. Hij deelde het lot van de mensen; toch was Hij de smetteloze Zoon van God. . . . Teder, vol medelijden, meevoelend, altijd vol oog voor anderen, zo gaf Hij voorstelling van het karakter van God, en stond voortdurend in dienst van God en van de mens. – De Weg tot Gezondheid, blz. 352 □ 356

Het onderwerp verlossing zal de geesten en tongen van de verlostten alle eeuwen van de eeuwigheid door bezighouden. De weerspiegeling van Gods heerlijkheid zal voor altijd en eeuwig van het gezicht van onze Heiland stralen. – Letter 280, 1904.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

26 Januari | Jezus is ons Voorbeeld

“Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen.” Efeze 5: 1

De wachters van God moeten niet leren hoe zij het volk kunnen behagen, en ook niet naar hun woorden luisteren en die nazeggen; want zij moeten horen wat de Heer zegt, wat Zijn woord voor het volk is. Als zij afgaan op preken die jaren tevoren zijn gemaakt, dan gaan zij misschien niet in op wat de actualiteit nodig heeft. Hun hart moet openstaan, zodat de Heer hun gedachten kan ingeven, en dan zijn ze in staat om het volk de kostbare waarheid vers vanuit de hemel door te geven. . . .

Alles bij elkaar is er te weinig van de Geest en de kracht van God aanwezig in het werk van de wachters. De Geest die deze geweldige bijeenkomst op de Pinksterdag bezielde, wacht erop, om Zijn kracht te openbaren in de mensen die nu tussen de levenden en de doden staan als ambassadeurs van God. De kracht die het volk zo machtig beroerde in de beweging van 1844 zal opnieuw geopenbaard worden. De derde engelenboodschap zal uitgaan, niet op gefluisterde toon, maar met luide stem.

Velen die beweren groot licht te hebben, wandelen bij het schijnsel van de vonkjes die ze zelf hebben ontstoken. Het is voor hen nodig, dat hun lippen worden aangeraakt met een gloeiende kool van het altaar, zodat zij als geïnspireerde mensen de Waarheid naar voren kunnen brengen. . . .

Als Christus was gekomen met koninklijke majesteit, met de pracht en praal die de machtigen van deze aarde omgeeft, dan zouden velen Hem hebben aangenomen. Maar Jezus van Nazareth verblindde de zintuigen niet met uiterlijk vertoon om hun verering te verwerven. Hij kwam als nederig mens, om zowel Leraar en Voorbeeld als Verlosser van het mensdom te worden. Als Hij praal had gestimuleerd, als Hij was gekomen met de groten der aarde in Zijn gevolg, hoe had Hij dan nederigheid kunnen onderwijzen? Hoe had Hij dan die brandende waarheden, zoals in Zijn Bergrede, naar voren kunnen brengen? Hij gaf het Voorbeeld zoals Hij wilde, dat Zijn volgelingen zouden navolgen. Waar zou de hoop gebleven zijn van hen die in het leven een lage plaats innemen, als Hij in hoog verheven staat was gekomen en als koning hier op aarde had vertoefd?

Jezus kende de noden van deze wereld beter dan dat zij die zelf kenden. Hij kwam niet als engel, bekleed met hemelse pracht, maar als mens. Maar in combinatie met Zijn nederigheid was het een inherente macht en grootheid, die de mensen met ontzag vervulde die Hem liefhadden. Hoewel Hij zo'n liefelijkheid, zo'n bescheiden verschijning bezat, bewoog Hij zich onder hen met de waardigheid en de macht van een koning van hemelse geboorte. De mensen waren ontsteld en verward. Zij probeerden de zaak te beredeneren; maar omdat zij hun eigen opvattingen niet wilden afzweren, gaven zij toe aan twijfel, en klampten zij zich vast aan de oude verwachting van een Heiland Die zou komen met aardse grootheid. – Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 204, 206

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

27 Januari | Jezus gaf een Voorbeeld van karakter

“Want gij zijt gestorven, en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.” Kolossenzen 3: 3-4

Laat uw licht schijnen in goede werken. Christus sprak: *“Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout smakeloos wordt, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe, dan om weggeworpen en van de mensen vertreden te worden.”* (Mattheüs 5: 13) Ik vrees dat velen zich in deze toestand bevinden. Niet ieder heeft dezelfde taak te vervullen; verschil in omstandigheden en vaardigheden maken personen geschikt voor verschillende taken in Gods wijngaard. Sommigen bekleden posities met meer verantwoordelijkheid dan anderen; maar iedereen heeft zijn eigen taak gekregen, en als hij trouw en ijverig zijn werk doet, dan is hij een betrouwbare rentmeester van Gods genade.

Het is niet Gods bedoeling dat u uw licht zo laat schijnen, dat uw goede woorden of daden de lof van mensen voor uzelf opleveren; maar dat de Gever van al het goede zal worden verhoogd en verheerlijkt. Jezus gaf tijdens Zijn leven aan de mensen een Voorbeeld van karakter. Wat had de wereld maar weinig macht over Hem, om Hem naar haar eigen maatstaven om te vormen! Al haar invloed wierp Hij af. Hij sprak: *“Mijn spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbreng”* (Johannes 4: 34) Als wij deze toewijding voor het werk van God hadden, met uitsluitend oog voor Zijn eer, dan zouden we samen met Christus kunnen zeggen: *“Ik zoek niet mijn eigen eer.”* Zijn leven was vol goede werken, en het is onze plicht, te leven zoals ons grote Voorbeeld leefde. Ons leven moet met Christus verborgen zijn in God, dan zal het licht van Jezus naar ons weerspiegeld worden, en wij zullen het weerspiegelen naar de mensen om ons heen, niet slechts in woord en belijden, maar in goede werken, en door het karakter van Christus te tonen. Zij die het licht van God weerspiegelen, koesteren een liefhebbende houding. Ze zijn vrolijk, gewillig, gehoorzaam aan al Gods eisen. Ze zijn zachtmoedig en vol zelfopoffering, en werken met toegewijde liefde voor het heil van zielen. . . .

Alle ware lichtdragers weerspiegelen licht op het levenspad van anderen. Laten zij die naar de Naam van Christus genoemd zijn afstand doen van alle ongerechtigheid. Als u zich onderwerpt aan Gods aanspraken over u, doordrongen wordt van Zijn liefde en vervuld wordt met Zijn volheid, dan zullen kinderen, jongeren en jonge discipelen naar u kijken, om een indruk te krijgen van wat praktische godsvrucht betekent; en u mag zo het middel zijn om hen op het pad van gehoorzaamheid aan God te leiden. Dan oefent u invloed uit die de proef van God kan doorstaan, en uw werk is te vergelijken met goud, zilver, en kostbaar gesteente, want het is onvergankelijk van aard. – Review and Herald, 16 oktober 1888

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

28 Januari | Jezus vervulde de gedachten van Zijn discipelen

“Zij nu ziende de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes, en vernemende, dat zij ongeletterde en slechte (onwetende KJV) mensen waren, verwonderden zich, en kenden hen dat zij met Jezus geweest waren.” Handelingen 4: 13

Sinds de val van Adam had Christus voortdurend het zaad van Zijn Woord toevertrouwd aan uitverkoren dienaren, om het in mensenharten te zaaien. Gedurende Zijn leven op aarde zaaide Hij het zaad van de Waarheid, en Hij besproeide het met Zijn bloed. De bekeringen die op de Pinksterdag plaatsvonden waren het gevolg van dit zaaien, de oogst van Christus' werk, die de kracht van Zijn onderwijs openbaarde. . . .

Onder de opleiding van Christus had de discipelen doen ervaren, dat zij de Geest nodig hadden. Door het onderricht van de Geest ontvingen zij hun uiteindelijke bekwaamheid, en zij begonnen hun levenswerk. Ze waren niet langer onwetend en onbeschaafd. Ze waren niet langer een verzameling van onafhankelijke individuen, of van onsamenhangende en onderling strijdige elementen. Hun hoop was niet langer gevestigd op wereldse grootheid. Ze waren *“eendrachtelijk”* en *“één hart en één ziel”* (Handelingen 2: 46; 4: 32). Christus vervulde hun gedachten; de bevordering van Zijn Koninkrijk was hun doel. Ze waren wat hun geest en karakter betreft als hun Meester geworden, en de mensen *“kenden hen dat zij met Jezus geweest waren.”* (4: 13)

Pinksteren bracht hen de verlichting uit de hemel. De Waarheden die zij niet konden begrijpen toen Jezus nog bij hen was, werden nu ontvouwd. Met een geloof en een zekerheid die zij nooit tevoren hadden gekend, namen zij de onderwijzing van het Heilig Woord aan. Het was voor hen niet langer een kwestie van geloof dat Christus de Zoon van God was. Zij wisten dat Hij, hoewel met menselijkheid bekleed, inderdaad de Messias was, en zij vertelden hun ervaringen aan de wereld met een overtuiging, waarin het vertrouwen besloten lag, dat God met hen was.

Zij konden de Naam van Jezus met zekerheid uitspreken; want was Hij niet hun Vriend en Oudere Broeder? In nauwe gemeenschap met Christus zaten ze met Hem in hemelse oorden. En met wat een vurige woorden bekleedden zij hun gedachten wanneer ze voor Hem getuigden! Hun harten waren overladen met een welwillendheid die zò vol, zò diep en zò verreikend was, dat dit hen dwong te gaan tot de einden der aarde, om te getuigen van de macht van Christus. Zij waren vervuld met een intens verlangen, het werk voort te zetten dat Hij was begonnen. Zij beseften de grootheid van hun schuld aan de hemel en de verantwoordelijkheid van hun werk. Gesterkt door de bekrachtiging van de Heilige Geest gingen zij vol ijver op pad om de overwinning van het kruis te verbreiden. De Geest spoorde hen aan en sprak door hen. De vrede van Christus straalde van hun gezicht. Zij hadden hun leven aan Hem gewijd om Hem te dienen, en zelfs hun gelaatstrekken vormden bewijs voor hun overgave. – Van Jeruzalem tot Rome, blz. 33, 34

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

29 Januari | Christus ontsloot de rijkdommen van de hemel

“De Geest van de Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft; om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden gebrokenen van hart.” Jesaja 61: 1

Nog nooit is er een Evangelist als Jezus geweest. Hij was de Majesteit van de hemel, maar Hij vernederde Zichzelf en nam onze natuur aan, zodat Hij de mensen kon ontmoeten waar zij waren. Aan alle mensen, rijk en arm, vrij en gebonden, bracht Christus, de Boodschapper van het verbond, de heilstijding. Zijn roem als Grote Heelmeester verspreidde zich over heel Palestina. De zieken kwamen naar de plaatsen waar Hij door zou trekken, zodat zij Zijn hulp konden invoeren. Er kwamen ook velen die ernaar verlangden Zijn woorden te horen en een aanraking van Zijn hand te voelen. Zo ging Hij van stad tot stad, van plaats tot plaats, verkondigde het Evangelie en genas de zieken - de Koning der ere in het nederige kleed van een mens.

Hij nam deel aan de grote jaarlijkse nationale feesten, en Hij sprak van hemelse dingen tot de menigte, die opging in uiterlijke rituelen, zo bracht Hij hun de eeuwigheid onder ogen. Voor iedereen bracht Hij schatten tevoorschijn uit de voorraadkamer van de wijsheid. Hij sprak in zo'n eenvoudige taal tot hen, dat misverstaan uitgesloten was. Op Zijn eigen bijzondere manier hielp Hij iedereen die bedroefd was, of te lijden had. Hij verrichtte Zijn dienst met een tedere en hoffelijke genade aan zielen die ziek waren van de zonde, bracht hen genezing en gaf hen kracht. . . .

Wat leidde Hij een druk leven! Dag aan dag kon je Hem de nederige onderkomens zien binnengaan, waar gebrek en verdriet heersten, en Hij sprak van hoop tot degenen die terneergeslagen waren en van vrede die angstig waren. Vol genade, met een teder hart en vol medelijden ging Hij rond, hief de gebogenen op en troostte de bedroefden. Overal waar Hij kwam, bracht Hij zegen.

Terwijl Hij Zijn dienst voor de armen verrichtte, leerde Jezus ook wegen vinden om de rijken te bereiken. Hij zocht contact met de welvarende en beschaafde Farizeeën, met Joodse edellieden en Romeinse overheersers. Hij nam hun uitnodigingen aan, nam deel aan hun feestmaaltijden, raakte bekend met hun interesses en bezigheden, opdat Hij toegang tot hun hart zou kunnen verkrijgen, en voor hen schatten zou kunnen ontsluiten die niet vergaan.

Christus kwam in deze wereld om te laten zien, dat de mens, wanneer hij kracht vanuit de hoge ontvangt, een onbezoedeld leven kan leiden. Met onvermoeibaar geduld en behulpzaamheid vol medegevoel, kwam Hij mensen in hun noden tegemoet. Door de tedere aanraking van Zijn genade bande Hij onrust en twijfel uit hun ziel, veranderde Hij vijandschap in liefde, en ongeloof in vertrouwen. . . .

Door het geluid van Zijn stem vluchtte de geest van hebzucht en eerzucht uit de harten, en mensen stonden op, bevrijd, om de Heiland te volgen. - De Weg tot Gezondheid, blz. 16-18.

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

30 Januari | Christus' volgelingen zullen grotere werken doen dan Hij

“Voorwaar, voorwaar, zeg Ik ulieden: die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerdere doen dan deze, want Ik ga heen tot Mijn Vader.” Johannes 14: 12

Christus bedoelde niet, dat de discipelen verhevener dingen zouden verrichten dan Hij had gedaan, maar dat hun werk omvangrijker zou zijn. Hij doelde niet alleen op het verrichten van wonderen, maar op alles wat onder leiding van de Heilige Geest zou plaatsvinden. Hij sprak: *“Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. En gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij geweest.”* Johannes 15: 26-27.

Deze woorden gingen wonderlijk in vervulling. Nadat de Heilige Geest was neergedaald, werden de discipelen zo vervuld met liefde voor Hem en voor degenen, voor wie Hij was gestorven, dat harten smolten door de woorden die zij spraken en door de gebeden die zij opzonden. Zij spraken in de kracht van de Geest; en door de invloed van die kracht kwamen duizenden tot bekering.

De apostelen zouden als vertegenwoordigers van Christus een betekenisvolle indruk op de wereld maken. Het feit dat zij nederige mannen waren zou niet aan hun invloed afdoen, maar die juist vergroten; want de gedachten van hun toehoorders zouden van hen naar de Heiland overgaan, Die, hoewel onzichtbaar, nog steeds met hen meewerkte. De wonderbaarlijke leer van de apostelen, hun woorden vol moed en vertrouwen, zouden allen ervan verzekeren, dat zij niet in eigen kracht werkten, maar in de kracht van Christus. Zichzelf vernederend zouden zij uitspreken dat Hij, die de Joden hadden gekruisigd, de Levensvorst was, de Zoon van de levende God, en dat ze in Zijn Naam de werken deden die Hij had gedaan.

In Zijn laatste gesprek met Zijn discipelen op de avond voor de kruisiging verwees de Heiland niet naar het lijden dat Hij had gedragen en nog te dragen had. Hij sprak niet over de vernedering die Hem te wachten stond, maar Hij trachtte hen in gedachten te brengen, wat hun geloof zou versterken, en hen vooruit zou doen zien naar de vreugde die de overwinnaar wacht. Hij verheugde zich bij het besef, dat Hij meer voor Zijn volgelingen kon doen en zou doen dan Hij beloofd had; dat uit Hem een stroom van liefde en barmhartigheid zou vloeien, die de tempel van de ziel zou reinigen, en mensen in karakter op Hem zou doen lijken, dat Zijn waarheid, gewapend met de kracht van de Geest, uit zou gaan, overwinnende en om te overwinnen. *“Deze dingen heb Ik tot u gesproken,”* zei Hij, *“opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.”* (Johannes 16: 33) – Van Jeruzalem tot Rome, blz. 17-18

Christus weerspiegelen; Januari : Ons volmaakte Voorbeeld

31 januari / Christus, het Kanaal van verlossende genade

“Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk.” Kolossenzen 2:9

Door Zijn mens-zijn raakte Christus de mensheid aan; door Zijn Goddelijkheid houdt Hij Zich vast aan de troon van God. Als Mensenzoon gaf Hij ons een Voorbeeld van gehoorzaamheid, als de Zoon van God geeft Hij ons kracht om te gehoorzamen.

Door Zich te vernederen en het mens-zijn op Zich te nemen, openbaarde Christus een karakter dat het tegenovergestelde is van het karakter van satan. ...

Christus werd behandeld zoals wij verdienen, opdat wij behandeld zouden worden zoals Hij verdiende. Hij werd veroordeeld voor onze zonden, waaraan Hij geen deel had, zodat wij gerechtvaardigd zouden worden door Zijn gerechtigheid, waaraan wij geen deel hebben. Hij onderging de dood die ons deel was, zodat wij het leven zouden ontvangen dat Zijn deel was. *“door Zijn striemen is ons genezing geworden.”* (Jesaja 53:5).

Door Zijn leven en Zijn dood heeft Christus zelfs meer bereikt dan het herstel van de puinhopen die door de zonde was aangericht. Het was satans bedoeling een eeuwige scheiding aan te brengen tussen God en de mens; maar in Christus worden wij nauwer met God verenigd dan wanneer wij nooit gevallen waren. Door onze natuur op Zich te nemen, heeft de Heiland Zich verbonden met de mensheid door een band die nooit verbroken kan worden. Door de eeuwen heen is Hij met ons verbonden. ... Om ons van Zijn onveranderlijke raad van vrede te verzekeren, gaf God Zijn eniggeboren Zoon om één te worden met het menselijk geslacht, en voor altijd Zijn menselijke natuur te behouden. ... God heeft de menselijke natuur aangenomen in de Persoon van Zijn Zoon, en heeft Diezelve in de hoogste hemelen opgenomen. Het is de *“Mensenzoon”* Die de troon van het universum deelt. Het is de *“Mensenzoon”* Wiens Naam genoemd is *“Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst”* (Jesaja 9:6). .. In Christus zijn het aardse gezin en het hemelse gezin met elkaar verbonden. De verheerlijkte Christus is onze Broeder. De hemel is verankerd in de mensheid en de mensheid is in de boezem van Oneindige Liefde. ...

Door het Verlossingswerk van Christus is Gods heerschappij gerechtvaardigd. De Almachtige is bekend gemaakt als de God van Liefde. Satans aanklachten zijn weerlegd, en zijn karakter wordt onthuld. Opstandigheid kan nooit meer de kop op steken. Zonde kan het universum niet meer binnendringen. Door de eeuwige eeuwen heen zijn allen veilig voor afvalligheid. Door de zelfopoffering van de Liefde zijn de bewoners van de aarde en de hemel gebonden aan hun Schepper door banden van onlosmakelijk eenheid.

Het Verlossingswerk zal dan voltooid zijn. Daar waar zonde overvloedig was, is Gods genade nog veel overvloediger. ... Onze kleine wereld, die onder de vloek van de zonde de enige zwarte vlek was in Zijn heerlijke schepping, zal boven alle andere werelden geëerd worden in het universum van God. – De Wens der Eeuwen blz. 24–26